

**Západočeská univerzita v Plzni
Fakulta designu a umění Ladislava Sutnara**

Bakalářská práce

FASHION: „INSIDE OUT“

Tereza Šobrová

Plzeň 2015

Západočeská univerzita v Plzni
Fakulta designu a umění Ladislava Sutnara

Katedra výtvarného umění
Studijní program Výtvarná umění
Studijní obor Multimediální design
Specializace Užitá fotografie

Bakalářská práce

FASHION: „INSIDE OUT“

Tereza Šobrová

Vedoucí práce: BcA Vojtěch Aubrecht
Katedra výtvarného umění
Fakulta designu a umění Ladislava Sutnara
Západočeské univerzity v Plzni

Plzeň 2015

Prohlašuji, že jsem práci zpracovala samostatně a použila jen uvedené prameny a literatury.

Plzeň, 24. duben 2015

.....

Podpis autora

Ráda bych poděkovala BcA. Vojtěchovi Aubrechtovi za odborné vedení bakalářské práce, připomínky a rady. Jitce Čechurové a tanečnímu páru Cirkus Fuktus za trpělivost a strávený čas při fotografování. Poslední a velké díky patří také mé rodině za podporu a pomoc.

Obsah

1	Mé dosavadní dílo v kontextu specializace	1
1.1	Klauzurní práce, které mě ovlivnily.....	2
2	Téma a jeho důvod volby	5
2.1	První myšlenky	5
3	Cíl práce.....	7
3.1	Hlavní inspirace.....	7
3.2	První série – „Silonky“	8
3.3	Druhá a třetí série	10
4	Proces přípravy.....	11
4.1	Inspirace.....	11
4.2	Historie.....	12
5	Proces tvorby	13
5.1	První série	13
5.2	Druhá a třetí série	14
5.3	Konzultace.....	15
6	Technologická specifika	17
6.1	Světlo a technika.....	17
6.2	Prostor.....	17
6.3	Odění.....	17
7	Popis díla.....	19
8	Přínos práce pro daný obor	21
9	Silné stránky	23
10	Slabé stránky.....	24
11	Použitá literatura.....	25

1 Mé dosavadní dílo v kontextu specializace

Fotografování jsem se začala věnovat již během studia na Střední průmyslové škole Panská v Praze, obor filmová a televizní tvorba. K setkání s kvalitní profesionální fotografií u mne však došlo mnohem dříve – prakticky od začátku života, který mi dokumentoval rodinný přítel pan Sláva Vaneš. Fotografický rod Vanešů působí v Plzni přes sto let, pan Vaneš zemřel v roce 2006, jeho současným pokračovatelem je syn Marek.

Mé dosavadní znalosti z oboru užité fotografie se začaly rozvíjet až s příchodem na Ústav umění a designu. Neměla jsem tak velké znalosti jako někteří moji spolužáci, ale od první chvíle jsem se zapojovala do různých školních aktivit a projektů, na kterých náš ateliér spolupracoval. Aktivní účast a školní práce se mi staly zdrojem zkušeností, zlepšujících se dovedností a ty mi pomáhaly ve vlastním rozvoji. To vše bylo doplňováno teoretickými poznatky.

Během tří let studia jsem měla možnost si vyzkoušet několik fotografických žánrů: zátiší, akt, portrét, fotografování krajiny. Seznámila jsem s analogovou fotografií, pracovala jsem i v temné komoře, se kterou jsem do té doby neměla žádné zkušenosti. Na základě toho všeho jsem si mohla postupně dovolit hledání svého osobního pohledu ve fotografii.

V každém semestru jsme dostávali zadané klauzurní práce. Při jejich realizacích jsem mohla pracovat na různých tématech a díky tomu si tak vyzkoušet rozdílné žánry a techniky fotografické práce. Zároveň jsem poměrně pravidelně navštěvovala různé výstavy fotografií, ať

s uměleckým podtextem (Drtikol, Saudek, atd..) či dokumentární jako je Pressfoto.

Významné pro mě bylo i setkání s Josefem Sudkem (17. března 1896 – 15. září 1976) v knihách ilustrujících jeho rozsáhlé dílo. Jeho slova: *„Kompozice, to je takovej vořech. Kdybyste přečetli všechny knížky, které o tom jsou, tak se jich, když se tak trochu koukáte, nemůžete moc držet. To je jenom předpis. Vy musíte vycítit tu svoji kompozici! Postupně. Ono to nejde najednou. Ovšem ty základní prvky, ty tam vždycky trochu musí být! Určitě jo.“*¹ vyjadřují pokoru umělce na sklonku života, který ví, o čem mluví.

1.1 Klauzurní práce, které mě ovlivnily

Zpětným pohledem hodnoceno, asi nejvíce mne poznamenala a další tvorbu ovlivnila hned první práce. Spočívala ve zpracování lidského těla – jeho částí – jako předmětu. Mou snahou bylo zakomponovat ho do zátiší. Lidské ruce, paže se tak staly předmětem, nikoliv součástí lidského těla.²

Každé další zadané téma mě táhlo tímto směrem a cítila jsem nutkavou potřebu ztvárnovat lidské tělo jako hlavní motiv svých fotografií, ale jinak, neobvyklou formou.

Další příležitost pro fotografování lidského těla nastala hned v následujícím semestru při klauzurní práci na téma: „Klauniáda“. Cílem práce bylo dokumentovat akt, portrét, skupinový portrét a autoportrét.

---

¹ Josef Sudek. *Josef Sudek citáty* (online). (cit. 2015-04-28). Dostupné z: <http://azcitaty.cz/citaty/josef-sudek/>

² Nepoužitý snímek č. 1

Ze všech čtyř sérií mě nejvíce zaujala práce s žánrem aktu. Opět jsem se snažila dostat tělo do nepřírodných poloh a zároveň fotografie spojit s módním prvkem. Proto jsem tělo a objekt spojila v jeden celek. Snímky zachycují ženské tělo a k ženě odedávna patřil nějaký „módní“ doplněk.

A tak jsou fotografie složeny z ženského aktu a nějakého módního doplňku - boty, pásku či brýlí. Při této práci jsem se prvně setkala jak s focením aktu, tak i s módní fotografií.³

Ve druhém ročníku, v zimním semestru, jsme dostali zadané téma „Reportáž“. Jelikož jsem chtěla fotografovat zase lidské tělo v netradičním zobrazení, vybrala jsem si jeho fotografování pod hladinou.

Prostředím pro realizaci této myšlenky byl bazén na Slovanech a objekty mého zájmu se stali běžní plavci – návštěvníci bazénu.

Zdokumentovala jsem pohyb, jak se lidé pod hladinou vody pohybují, pohybově vyjadřují. Jak je jim příjemný pocit, že je „nikdo“ nesleduje, že běžně „není“ vidět, co se pod hladinou odehrává.

Člověk se začne chovat jako malé dítě, které si zakryje oči, a protože samo nevidí, domnívá se, že není ani viděno. Ztrácí se stud a ostych, uvolňují se zábrany, které nás všechny nějakým způsobem, ať více či méně, omezují. Bohužel opak je pravdou a i když si člověk myslí, že ho nikdo nepozoruje, tak „divák“ pod hladinou sleduje realitu velice jasně.⁴

---

³ Nepoužitý snímek č. 2

⁴ Nepoužitý snímek č. 3

Při volbě tématu pro bakalářskou práci pak rozhodování pro mě bylo jednoznačné – souvislost s fotografováním lidského těla a využít tak možnosti navázat na předcházející práce, získat zároveň dostatek času pro práci na úkolu většího rozsahu a zúročit nabyté znalosti a dovednosti z dosavadního studia.

Je pro mě fascinující moment zachycení okamžiku, to neopakovatelné, hluboce existenciální „Teď a tady“. Chceme-li popsat fotografii, potřebujeme mnoho slov k vyjádření viděného. Zmáčknutí spouště fotoaparátu trvá méně než sekundu a získáme svědectví přetrvávající roky. Dokážeme-li uchopit přítomnost, získáváme minulost pro budoucnost a o to se právě snažím, dát snímkům duši.

2 Téma a jeho důvod volby

„*Inside out*“ z anglického překladu „naruby“.

Téma spadá do kategorie „módní fotografie“, ale jinak. Jde o zachycení komfortu a diskomfortu oblečení, a mě zaujala otevřenost novému, neotřelému pohledu na oblečení tvořícího součást osobnosti člověka. Je dostatečně známo, že „*šaty dělají člověka*“, jak se zpívá v písničce Voskovce a Wericha, že reklama pobízející nakupování je všude kolem nás a svými často nevybíravými prostředky nám podsouvá do podvědomí nutnost být „in“ a nezůstávat „out“.

Od první chvíle svého konečného rozhodnutí se pro dané téma jsem věděla, že půjdu směrem „naruby“ a pokusím se ukázat, že není vše „*zlato, co se třpytí*“, co někdy nekriticky obdivujeme a čemu se chceme za každou cenu přiblížit bez ohledu na následky třeba i na vlastním zdraví.

2.1 První myšlenky

S čím jsem si dělala starosti, byla forma a způsob sdělení. Reklamní kampaň je vždy směřována s cílem co nejvíce zaujmout, nenechat v klidu, vyprovokovat lhostejnost, narušit stereotyp. Chtěla jsem se vyvarovat módní fotografii, kterou známe ze všech nás obklopujících médií s vědomím rizika, že „divák“ zvyklý na dlouhodobě propagované symboly krásy může být přinejmenším zaskočen či až podrážděn, že upřednostní dokonalost nad nedokonalostí lidského těla.

Ale pak jsem si položila otázky a hledala v sobě samé na ně odpovědi. „Proč neukázat i druhou stranu mince? – Proč nepřiznat s jakými následky se může jedinec neznající míru potkat? K čemu až

vede nošení a užívání různých „módních doplňků?“ Dalším důležitým bodem bylo uvědomění si vlastní role zatím ještě studentky. A kdy jindy si mladý člověk může vyzkoušet netradiční řešení než během studia v nekomerčním prostředí školy.

Původní myšlenkou bylo zaměřit se na zákazníka – spotřebitele módního průmyslu - a jeho pocity. V dnešní době velké množství lidí vnímá krásu s pocitem nutnosti se jí co nejvíce přiblížit, zapadnout mezi módní ikony. „Mít dvacet centimetrů vysoké podpatky? - Žádný problém“, až na deformaci chodidel. „Barvit si vlasy od třinácti? – Proč ne?“, až na jejich zničení či ekzémy kůže. „Vyrovnat se proporcemi modelkám, které předvádějí na molech svá štíhlá těla? – Bez jídla budu takhle také vypadat.“, až na poruchy příjmu potravy a dlouhodobou léčbu.

Chtěla jsem dát na výběr, podpořit rozhodování, možná i varovat před následky vlastních činů, ke kterým nás nikdo jiný nenutí jen my sami sebe. Jak lehce se dá podlehnout, nechat se dezinformovat a jedním z používaných prostředků k tomu slouží právě fotografie.

3 Cíl práce

3.1 Hlavní inspirace

Jedním z průkopníků tohoto módního fotografického směru je Olivier Toscani. Fotograf, který nám dopřává nad reklamou přemýšlet. Jeho kampaně nás nenadchnou svojí estetickou stránkou na konkrétní výrobek, ale chtěl dosáhnout toho, aby se jeho reklama stala společenským tabu. Na této myšlence a cíli spolupracoval s Lucianem Benettonem, který byl zakladatelem italské značky United Colors of Benetton, a pro kterého Toscani nafotil kontroverzní reklamní kampaně. Jeho fotografie byly součástí několika světových diskusí, obdivů nebo negativních ohlasů.⁵ S portrétem Davida Kirbyho umírajícího na AIDS, ležícího na nemocničním lůžku obklopeným truchlícími příbuznými, se dostal do knihy 100 fotografií, které změnil svět.⁶

Jeho dílo je pro mě inspirativní v tom směru, že má myšlenku a ta dokáže upoutat. I já si přála vložit do své práce myšlenku a jí jsem vedla svoje první návrhy. Začala jsem se jimi podrobně zabývat, rozpracovávat. Některé jsem hned poté zavrhlá, jiným jsem věnovala poměrně dost času, i když je nakonec čekal stejný osud, protože jsem se v nich vnitřně tolik nenašla. Šlo o hledání cesty a směru celé práce.

---

⁵ Olivero Toscani: Reklama je navoněná zdechlina. *Light garden magazine* (online). (cit. 2015-04-28). Dostupné z: <http://www.lightgarden.cz/magazine/clanky/osobnosti/oliviero-toscani-reklama-je-navonena-zdechlina>

⁶ Obrazová příloha č. 2 - Oliviero Toscani - portrét Davida Kirbyho

V hlavě jsem nosila kampaň skládající se ze tří samostatných částí, které spolu mohou a nemusí souviset podle toho, kolik jich některá žena praktikuje.

1. Na nošení módních bot, jejichž časté obouvání vede k deformaci chodidel.
2. Na barvy na vlasy, kde na obalu vidíme krásné, husté, lesklé vlasy modelky profoukané větrem“, které mají vylepšit naši „image“ a pozvednout sebevědomí do chvíle, než se v zrcadle ukáží výrazné „odrosty“ a my jsme nuceny dobarvovat.
3. Na dívky – děti, které módní časopisy ovlivňují natolik, že postupně ztrácejí kontrolu nad vlastním tělem, propadnou psychickým poruchám s nedozírnými následky pro jejich zdraví i budoucí plnohodnotný život.

Dokonce jsem si našla dívku trpící anorexií, se kterou jsem chtěla spolupracovat. Od všech sérií jsem nafotila první fotografie. Pak mě ale téma deformovaných nohou přivedlo do Prahy, do baletní školy. A tam došlo ke změně zaměření bakalářské práce a zvítězilo netradiční vidění lidského těla jako už několikrát.

3.2 První série – „Silonky“

Po těchto úvahách a nedokončených pokusech jsem začala jezdit do Prahy a pustila se do fotografování kampaně na silonky. Svou roli začal hrát pohyb, který dotváří dojem z předvedeného zboží a zároveň ověřuje jeho kvalitu. Pouze během užívání výrobku, v tomto případě punčochových kalhot, se projeví kvalita použitého vlákna a není-li dostatečná, pak i důsledek v podobě „utíkajícího oka“.

Mým cílem bylo dosáhnout netradiční módní fotografie a jiného pohledu na reklamní kampaně. V této sérii využívám nedokonalosti jednotlivých silonek, toho, jak rychle se dají protrhnout, vytahat nebo zatrhat nitky. Prádlo jsem nafotila na hubených a dlouhých nohách. To zvyšuje podobnost s klasickým pojetím reklamy na silonky s tím, ale já neukazují pouze jejich krásu.

A protože tak obyčejné věci jakou „silonka“ v dnešní době je, věnuji jednu třetinu své práce, pokládám za nutné připomenout, že tomu tak nebylo vždy. V roce 1939, kdy v Evropě začínala II. světová válka (1. září 1939 napadlo Německo Polsko), představila v New Yorku poprvé firma DuPont svůj vynález – nylonové vlákno. Písmena v názvu - „ny“ znamenají právě New York a - „lon“ pak London. Po počátečním hledání využití se rozhodli zkusit syntetické vlákno jako konkurenci hedvábí při výrobě ženských punčoch.⁷

Dne 15. května 1940, letos tomu bude 75 let, se nylonové punčochy prodávaly v obchodech po celých Spojených státech. Během prvních čtyř dní se všechny (čtyři miliony párů) vyprodaly a u žen vyvolaly nadšení. Přítomnost války však našla i nové využití pro objev v podobě výroby padákových šňůr. Z nylonových punčoch se stalo nedostatkové zboží, po kterém byla obrovská poptávka. Té odpovídala i cena.⁸

---

⁷ Silonky a punčochy a jejich novodobá historie. *Pantyhose & Legs Report* (online). (cit. 2015-04-28). Dostupné z:

http://www.pantyhose.tode.cz/index.php?option=com_content&view=article&id=13:silonky-a-puncochy-a-jejich-novodoba-historie&catid=9&Itemid=101

⁸ Historie punčoch: Od starověku až po silonky. *Moje nožky* (online). (cit. 2015-04-28). Dostupné z: <http://mojenozky.cz/moda/historie-puncoch-od-staroveku-az-po-silonky>

3.3 Druhá a třetí série

Cílem druhé a třetí série bylo zachytit sjednocení oděvu s tělem, neuvěřitelné přizpůsobení se oblečení tělu během pohybu a naopak těla oblečení. A opět výsledkem neměla být estetická stránka, ba mým záměrem bylo dosažení až jistého neestetického momentu. U některých snímků nám chvíli trvá, než s jistotou poznáme, zda se jedná o oděv nebo o lidskou kůži. Upnuté oblečení v tělové barvě zvýrazňuje lidskou nahotu, i když člověk nahý není.

Ve finální verzi jsem s výsledkem spokojena a cíl, který jsem si dala, jsem splnila. Dospěla jsem k nelichotivé reklamní kampani.

4 Proces přípravy

4.1 Inspirace

Jak jsem již zdůraznila dříve, přála jsem si vyzkoušet vlastní cestu v pojetí módní fotografie. Jejím úkolem je zobrazit oděvy a jiné módní doplňky nejčastěji pro reklamu nebo je uveřejnit v módních časopisech jako jsou *Vogue*, *Vanity Fair* a nekonečná řada jejich dalších odnoží a napodobenin. Díky nim si tento žánr vydobyl časem svůj vlastní estetický styl. Móda a odívání dostaly vlastní příběh, kampaně začaly být foceny v exotických krajích pro posílení celkového dojmu.

Když jsem přemýšlela, jak zadání pojmu já, nechala jsem se inspirovat videoklipem zpěvačky Sia s názvem *Chandelier*.⁹ Zpěvačka má na sobě „bodíčko“ béžové barvy, které vypadá, a tak vyvolává dojem, jako by byla nahá. Zaujala mě varianta s hrou našeho vnímání, kdy oblečení přestává fungovat v roli módní, ale přichází osobní pocit jedince, který ho má na sobě. To, jak nám jednotlivé typy oblečení připadají na těle, jak se v nich cítíme a jak pracují s naším tělem.

Že to není až tak od věci, dokládá psychologie barev a oblékání, jehož prostřednictvím se můžeme a dokážeme vyjádřit.

---

⁹ Sia - Chandelier (Official Video). *Youtube* (online). (cit. 2015-04-28).

Dostupné z: <https://www.youtube.com/watch?v=2vjPBrBU-TM>

4.2 Historie

Další inspirací k čerpání obrazových motivů mi byly knížky a internet. Zde jsem sáhla až do historie módní fotografie a jejího ovlivňování další tvorby.

Kult módní fotografie ovládá módní časopis Harper's Bazaar a Vogue. Oba časopisy jsou bez pochyby jedničkou jak v minulosti, tak i v dnešní době. Vedení hned pochopilo princip módní fotografie a tak začali najímat stále fotografy na hlavní pracovní úvazek a na titulních stranách se začaly objevovat profesionální modelky, postupem času se módní fotografie transformovala do vynikající umělecké formy.

Mezi nejznámějšími osobnostmi, které prošly výše jmenovaným časopisem, byl například fotograf Richard Avedon nebo proslulý fotožurnalista Martin Munkácsi, který přišel s novým pohledem a to tak, že modelku neumístil staticky, jak bylo do té doby obvyklé, ale nechal ji běžet k objektivu.¹⁰

---

¹⁰ Harper's Bazaar. In: *Wikipedia: the free encyclopedia* (online). San Francisco (CA): Wikimedia Foundation, 2001- (cit. 2015-04-25). Dostupné z: http://cs.wikipedia.org/wiki/Harper%27s_Bazaar

5 Proces tvorby

V průběhu práce jsem vytvořila spoustu návrhových fotografií. Zprvu jsem byla ráda za každý snímek, který vznikl a dával nějaký smysl, ale postupem času se práce začala rozrůstat do několika snímkových sérií.

Během zkoušení a focení různých námětů, jsem se dopracovala k finální verzi a na již zmiňované návrhy jsem úplně rezignovala. Nemohla jsem u nich stále najít správný moment, který by mě uspokojoval v odvedené práci, ale stále jsem se myšlenek nevzdávala a nechávala si je do rezervy.

5.1 První série

K první sérii jsem se dopracovala díky návštěvám taneční školy v Praze, kam jsem dojížděla, abych docházela na hodiny baletu. Mým záměrem bylo nafocení upnutého oblečení, jako jsou legíny nebo silonky na těle dívek majících pohybovou průpravu. Šlo mi o zachycení pohybu. Chtěla jsem zaznamenat, jak se látka stává součástí těla a naopak. To, jak můžeme sledovat stavbu těla a nijak nám v tom oděv nebrání.

Postupem času jsem ze společných či hromadných hodin tance přešla k jednotlivým dívkám. Ty jsem fotografovala v bílé taneční místnosti, ve které pohyb a oděv krásně vynikly díky specifickému světlu a čistotě prostředí. A v tu chvíli mě i práce začala naplňovat!, to byl pro mě ten okamžik vzhledu „Aha“. Přestala jsem být pouhým zachycovačem jejich pohybu, začaly jsme aktivně spolupracovat. Požádala jsem je, zda by mohly oblékat „pouze“ silonky s různou

barevností a kvalitou. Došlo-li k roztržení nohavice, brala jsem to jako fakt svědčící o vlastnostech oděvu, a proto jako součást kampaně. Najednou se ta část typicky ženského oděvu přitahující pohledy zvláště mužů změnila v nevzhlednou, trochu lacinou věc na nohách.

Celkem jsme vystřídaly devět barevných variant a u každé docházelo k jinému vnitřnímu pocitu. Šlo mi o jeho zachycení, o vnímání sama sebe, jak ho tanečnice při pohybu v různě barevných silonkách prožívala. Některé barvy a materiál jí bránily v tanci a docházelo až k pocitu studu.¹¹ Připadala si naze, nepatřičně. Finální sérií se staly fotografie, kde vynikají vlastnosti látky, těla, materiálu, barevnosti a vnitřního pocitu.

Během fotografování této série jsem si stále nebyla jistá dalšími kroky a směrem, kterým se dál vydat. Jak jsem ale během studia zjistila, každá myšlenka na dlouhodobém projektu potřebuje svůj správný čas a vývoj. Proto ani při práci na bakalářské práci jsem tento postup nepodcenila a nechávala si od jednotlivých myšlenek časový odstup.

5.2 Druhá a třetí série

Po větším rozpracování první série jsem začala uvažovat nad možnostmi zaměřit se v obou zbývajících sériích na upnuté oblečení a jeho funkčnost.

Když se mi naskytla příležitost spolupracovat s umělci „Cirkus Fuktus“ předvádějícími akrobatický tanec, vznikla naděje na realizaci dalších sérií. Díky nim a jejich ochotě nechat se vidět při práci, hodinách

---

¹¹ Nepoužitý snímek č. 4

tvrdé dřiny, jsem zrealizovala svou druhou a třetí sérii. Ty obě jsem propojila a snažila se je rozdělit v různosti jednotlivých snímků.

Zde jsem se zaměřila na dámské „bodíčko“, pánský celotrikot a silonky. Veškeré díly oděvů byly v pleťové barvě, aby oblečení vznikl dojem lidské kůže.¹² Chtěla jsem docílit myšlenky, že i když je člověk oblečený, tak si může připadat naze jak v osobním pocitu, tak i pro nás diváky.

„Jaký lidé kolem nás na to mají názor a při pohledu pocity, když nahé lidské tělo je k vidění ve filmech, časopisech a vlastně i na ulici? Co je už moc a co ještě přijatelné? Jak moc takové oblečení budí odpor, stud nebo uspokojení?“ Opět jsem využila pohybových dovedností tanečního páru a pohyb zapojila do práce.

5.3 Konzultace

Dalším důležitým faktorem při přípravách byly konzultace. Snažila jsem se na ně docházet pravidelně po každém focení, zároveň každá další konzultační hodina mě posunula dál a přinášela s sebou konstruktivní rady mého konzultanta. Strávili jsme hodiny nad rozbořením snímků. Během nich jsme pak společně došli k odlišnému pojetí práce, než jak ukládalo původní zadání. To znělo: *„Vytvořit tři série po patnácti snímcích.“*

Usoudili jsme, že přesně daný počet fotografií určených pro finální tisk je nesmírně zavazující a v podstatě pro tento typ nevhodný vzhledem k rozdílnému konceptu každé série. Z důvodu opakování reklamy jsme rozhodli, že vytvořím kampaň na tři různé produkty pouze po jednom

---

¹² Nepoužitý snímek č. 9

snímku a u jedné série rozvedu možnosti využití. Proto nevytisknu tři série po pěti snímcích, ale každý tisk přizpůsobím dané sérii. Další úpravou v zadání bylo pozměnění počtu finální podoby reklamy či antikampaně.

6 Technologická specifiká

6.1 Světlo a technika

Pro vytvoření fotografií u všech sérií jsem používala digitální zrcadlovku Canon s označením 6D s objektivem 24 – 70 mm a 50mm. K jejich nasvícení jsem využívala přirozené denní světlo prostupující okny.

Následnou úpravu snímků jsem provedla v programu *Adobe Photoshop*. Portfolio jsem vytvářela tak, že jsem jednotlivé fotografie řadila do pořadí, aby v závěru tvořily tři tematické série. Pracovala jsem s programem *Adobe InDesign*.

6.2 Prostor

Snímky první série jsem pořizovala na Taneční konzervatoři Duncan Centre v Praze. Postupně vznikaly v „bílé“ taneční učebně. Její doplňky tvoří zrcadla a přídržovací, červeně zbarvené tyče. Ty jsou také vidět na některých snímcích.

Při tvorbě dalších dvou sérií jsem jezdila opět do Prahy. Tentokrát jsem navštěvovala prostory organizace pro podporu a rozvoj nového cirkusu v České republice s názvem „Cirqueon“. Zde jsem fotografovala ve dvou místnostech, které měly tmavou podlahu, bílé a černé stěny.

6.3 Odění

Oděv v mé práci hraje podstatnou roli – dá se říci, že tu nejdůležitější, jelikož na svých snímcích zaznamenávám jak jeho vlastnosti, tak pocity jeho nositelů – nositelek. V kostce: Celá má práce „stojí“ na specifických vlastnostech každého modelu. Nevybrala jsem si složité, často nenositelné modely módních návrhářek, ale to nejdůležitější – v podstatě kusy prádla z materiálů pružných a zároveň velice pevných, aby vydržely nápor pohybu.

Do dnešních „nylonůk“ se již přidává vlákno Lycry, což zvyšuje oproti těm dřívějším jejich pružnost. Běžně jedna velikost vyhoví všem, a proto již není třeba kupovat punčochy či punčochové kalhoty podle velikosti chodidla a délky nohy. Snad to je i důvodem, proč nejsou zdaleka tak pěkné a příjemné jako ty „pravé“, 100% nylonové, v ideálním případě i tradičním způsobem vyráběné. O nich to napoví pořizovací cena. Pro moji práci jsem se více zaměřila na jejich barevnost a snímky jsem pořizovala ve škále devíti barev.

V druhé a třetí sérii jsou tanečníci oblečeni do „body“ (z angl. body = tělo) prádla, známého od 80. let minulého století. Je oblíbené pro svoji jistou eleganci až smyslnost nebo erotičnost. Zároveň jsou pohodlná, navržena pro maximální spokojenost. V oblasti kyčle bývají dosti vykrojená, obnažující třísla. Zapínání mají „bodíčka“ v dolní části, aby nerušilo celkový dojem. Sportovní dámské body připomínají jednoduché plavky, jsou jemně elastická, drží tvar a formují tělo. Vhodná jsou právě pro tanec, balet a podobné aktivity.¹³

Body prádlo přichází do přímého, intimního kontaktu s tělem, nesmí dráždit pokožku, škrabat ani tahat. Na co není Evropa ještě připravena, jsou pánská body pro běžného spotřebitele, jak je tomu v Americe, kde si našla svou skupinu odběratelů. „Můj“ tanečník je oděn v bodytrikotu tělové barvy stejně jako jeho partnerka a divák vidí jejich vyrýsovaná těla snad jasněji než při skutečné nahotě.

---

¹³ Historie body prádla. *Body prádlo* (online). (cit. 2015-04-28).
Dostupné z: <http://www.body-pradlo.cz/>

7 Popis díla

Celková práce obsahuje několik snímků, které sloužily jako nepoužitelné, zkušební a finální. Ty nejlepší jsem rozdělila do jednotlivých sérií a vložila do portfolia. Z každé série jsem vybrala několik snímků, které jsem vytiskla na kapa desky.

První série obsahuje devět pracovních, odlišně barevných variací po několika snímcích. Do finálního výběru portfolia jsem použila pouze čtyři varianty po třech snímcích a tři barevné kombinace vytiskla na lesklou kapa desku ve formátu 55 x 40 cm.

Druhá a třetí série jsou si podobné, proto i výsledný výstup je ve stejném duchu a formátu. Tyto snímky byly opět dány do stejného portfolia jako série první. K portfoliu opět vznikly i snímky větší tentokrát ve formátu 45 x 30 cm na matnou kapa desku.

Portfolio je tištěné ve formátu 24 x 17 cm na 170 g/m² svázané ruční, šitou vazbou. Desky jsou potaženy plátnem v bílé barvě. Portfolio obsahuje celkem 42 dvoustran. Uspořádání vnitřku je zvoleno v jednoduché podobě z důvodu ponechání většího prostoru pro vyznění fotografií. Portfolio je smyslně rozděleno po jednotlivých sériích, nevyužitých snímcích a návrzích na reklamu, která je součástí zadání. Některé fotografie jsou doplněny bílými listy pro větší možnost vyznění snímku a pro dodržení jednotného klidu v tisku.

Jako doplňkové mám ještě tisky, které jsem neřadila do finálního portfolia. Vytiskla jsem je po jednotlivých listech na 300 g/m² papír. Tyto stránky slouží jako dodatek celé práce a zároveň jako ukázka různých

variant a návrhů, na kterých jsem během doby tvorby bakalářské práce pracovala. Jsou důkazem mého intenzivního hledání polohy, ve které jsem se našla a kterou předkládám jako výsledek

8 Přínos práce pro daný obor

Hlavním posláním fotografů je zaznamenávat a následně ukazovat lidem skutečnost jejich životů, krásu, názory, ... Dokáží se dívat na svět z jiné perspektivy, všimnout si detailů, originality, toho, co nám pod tlakem času ve spěchu uniká.

Fotografie postupem doby zevšedněla, je všude kolem nás, každý den vznikne několik desítek, možná stovek tisíc záběrů. Moderní technologie umožnily fotografování z mobilu, nejnověji brýlemi. Já jsem ve své práci zůstala konzervativní. Svě modely jsem sice nepozvala do ateliéru, využila jsem jejich znalosti pro ně přirozeného prostředí, kde se běžně pohybují, které ale svými podmínkami ateliér připomíná.

To, zda se nám fotografie bude líbit nebo nikoliv, je otázka subjektivní. Profesionální fotograf by měl mít svůj osobitý styl – rukopis, podle kterého ho můžeme poznat, v ideálním případě myšlenky, které chce prostřednictvím zachyceného obrazu předat dál. Jen pár se jich stane legendou a my můžeme mluvit o jejich přínosu pro daný směr. Zároveň ne každou fotografii můžeme brát tak skutečně vážně, jak se někdy tváří.

Za cíl jsem si dala ukázat módní fotografii z jiného pohledu, který bude hledat skutečnost ukrytou v reklamě – vytvářející snové zboží i lidi.

Přínos mé bakalářské práce pro daný obor vidím zejména v samotné myšlence jít do hloubky, za pozlátka nám nabízené a lidmi přijímané. Velice mi záleželo na zpracování tématu, věnovala jsem mu dostatek času, aby ve mně mohlo postupně zrást. Díky této práci jsem si také uvědomila, jak rozdílné názory mohou panovat na jednotlivé snímky tím, že se nejedná o klasický, dobře známý pohled na módní fotografii.

Ukázaly se stereotypy ve vnímání krásy a pevné, vysportované tělo tanečnicka mohlo vzbuzovat nechuť se na něj déle dívat.

9 Silné stránky

Za silnou stránku práce považuji své vlastní ponoření do daného tématu módní fotografie. Nelituji celého úsilí, které jsem věnovala procesu tvoření, opakovaného cestování do Prahy. Po celou dobu jsem se zabývala lidským tělem až do anatomických detailů. To, kolik skýtá možností práce s ním, že ve své nedokonalosti se stává dokonalým nástrojem pro vyjádření nejjemnějšího pohybu, emocí, sdílení, které mě naplňovalo.

Práci na finální verzi jsem chtěla odvést tak, abych hlavně já sama mohla být s výsledkem spokojená, s vědomím, že jsem se dílu dostatečně věnovala, a proto za ním smím a musím stát.

Chci věřit, že jsem dosáhla jiného rozměru, než je tradiční rozměr u módní fotografie. Sama sobě jsem dodávala odvahu nebát se nových pohledů a možností, které kolem sebe máme a dokázat je uchopit.

Pro mne je nejdůležitějším faktem bakalářské práce ten, že všechnen čas strávený přípravou a fotografování materiálů - ať už přípravných nebo finálních - mne bavil, obohacoval a vnitřně naplňoval.

10 Slabé stránky

Před ukončením práce jsem několikrát přemýšlela, kdy nastává moment ukončení díla. Jako autorka již několika dlouhodobých prací vím, že po určitém časovém odstupu se vždy nějaká slabá stránka, která by mohla být provedená lépe, najde.

Ve chvíli, kdy jsem si řekla „Konec“, byla jsem s výsledkem spokojená a stále si za tímto názorem stojím. Co považuji za slabou stránku, je obava, jak přijmou ti, kteří se budou na fotografie dívat, můj pokus o posunutí módní fotografie na hranici estetická, jestli pochopí mou touhu vyzkoušet si něco nového: *„Jak moc se nám chce koukat na ne moc lichotivou reklamu, která nás neklame?“* Otázku jsem si neustále kladla při dalším a dalším focení. *„Kde se nachází hranice a co se dá považovat za módní fotografii a co už ne?“*

S otázkou souvisí fakt prodejnosti, zda by divák ocenil snahu nového pohledu a zda by si někdo takovou kampaň koupil, zda nejde jen o utopistický pokus z mé strany. Na druhou stranu žijeme v době postmoderny, kde téměř vše je možné, a tak i já věřím, že si moje fotografie najdou svého diváka právě pro jistou absurdnost.

11 Použitá literatura

Knižní

TOSCANI, Oliviero. Reklama je navoněná zdechlina. Praha: Slovart, 1996. ISBN 80-85871-82-3.

BOLTON, Andrew. Alexander McQueen: Savage Beauty. New York: Metropolitan Museum of Art, 2011. ISBN 978-0300169782.

NEWTON, Helmut. Sumo. London: Taschen, 2009. ISBN: 3836517302.

KEANEY, Magdalene. Fashion Photography Next. Londýn: Thames & Hudson, 2014. ISBN 978-0500544358.

KIRSCHNER, Zdeněk: *Josef SUDEK výběr fotografií z celoživotního díla*, Praha, Panorama, 1982, 1. vydání, 232 s.

Internetové zdroje

Na plovárně s Oliviero Toscanim. *Česká televize/pořady* (online). (cit. 2015-04-28). Dostupné z: <http://www.ceskatelevize.cz/porady/1093836883-na-plovarne/20352216041-na-plovarne-s-oliviero-toscanim/m/>

Historie punčoch: Od starověku až po silonky. *Moje nožky* (online). (cit. 2015-04-28). Dostupné z: <http://mojenozky.cz/moda/historie-puncoch-od-staroveku-az-po-silonky>

Silonky a punčochy a jejich novodobá historie. *Pantyhose & Legs Report* (online). (cit. 2015-04-28). Dostupné z: http://www.pantyhose.tode.cz/index.php?option=com_content&view=article&id=13:silonky-a-puncochy-a-jejich-novodoba-historie&catid=9&Itemid=101

Historie módní fotografie - úsvit. *Light garden magazine* (online). (cit. 2015-04-28). Dostupné z: <http://www.lightgarden.cz/magazine/clanky/zajimavosti/historie-modni-fotografie--usvit>

Portfolio. *OLIVIERO TOSCANI STUDIO* (online). (cit. 2015-04-28).
Dostupné z: <http://www.olivierotoscanistudio.com/it/portfolio.htm>

Olivero Toscani: Reklama je navoněná zdechlina. *Light garden magazine* (online). (cit. 2015-04-28). Dostupné z:
<http://www.lightgarden.cz/magazine/clanky/osobnosti/oliviero-toscani-reklama-je-navonena-zdechlina>

Reklama v dobrém slova smyslu. *Afuk* (online). (cit. 2015-04-28).
Dostupné z: <http://www.afuk.cz/reklamni-fotografie-jinak-lze-to/>

Harper's Bazaar. In: *Wikipedia: the free encyclopedia* (online). San Francisco (CA): Wikimedia Foundation, 2001- (cit. 2015-04-25).
Dostupné z: http://cs.wikipedia.org/wiki/Harper%27s_Bazaar

Sia - Chandelier (Official Video). *Youtube* (online). (cit. 2015-04-28).
Dostupné z: <https://www.youtube.com/watch?v=2vjPBrBU-TM>

Historie body prádla. *Body prádlo* (online). (cit. 2015-04-28).
Dostupné z: <http://www.body-pradlo.cz/>

Resumé

Fashion: "inside out" It is obvious from name of the title, that I am not going to talk about traditional fashion photography, but a totally different point of view. I am going to focus on advertising from the consumer perspective rather than the retailer's perspective. What do our clothes really look like in daily life? This idea accompanies my entire thesis. I wanted to point out the lack of product awareness in advertising. I am showing different and untraditional points of view, which retailers traditionally don't focus on, but consumers seem to take into account when buying clothes. I created alternative advertising, but at least it is real.

Seznam příloh

1. Oliviero Toscani, Digital, Life, Design Conference (DLD) v Mnichově, 2008
2. Oliviero Toscani - portrét Davida Kirbyho
3. První klauzurní práce - zátíší
4. Druhá klauzurní práce – akt
5. Třetí klauzurní práce – dokument
6. Nepoužitý snímek č. 1
7. Nepoužitý snímek č. 2
8. Nepoužitý snímek č. 3
9. Nepoužitý snímek č. 4
10. Nepoužitý snímek č. 5
11. Nepoužitý snímek č. 6
12. Nepoužitý snímek č. 7
13. Nepoužitý snímek č. 8
14. Nepoužitý snímek č. 9
15. Nepoužitý snímek č. 10
16. Nepoužitý snímek č. 11
17. Nepoužitý snímek č. 12
18. Nepoužitý snímek č. 13
19. Nepoužitý snímek č. 14
20. Nepoužitý snímek č. 15
21. Nepoužitý snímek č. 16
22. Nepoužitý snímek č. 17

1. Oliviero Toscani, Digital, Life, Design Conference (DLD) v Mnichově, 2008

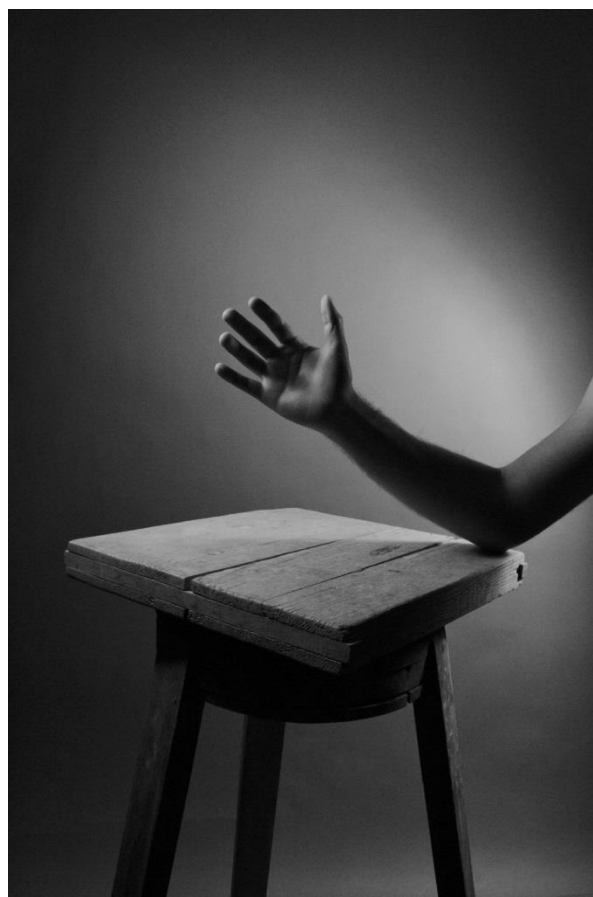
Oliviero Toscani. In: *Wikipedia: the free encyclopedia* (online). San Francisco (CA): Wikimedia Foundation, 2001- (cit. 2015-04-25). Dostupné z: http://cs.wikipedia.org/wiki/Oliviero_Toscani

2. Oliviero Toscani - portrét Davida Kirbyho

Reklama v dobrém slova smyslu. Afuk (online). (cit. 2015-04-28). Dostupné z: <http://www.afuk.cz/reklamni-fotografie-jinak-lze-to/>

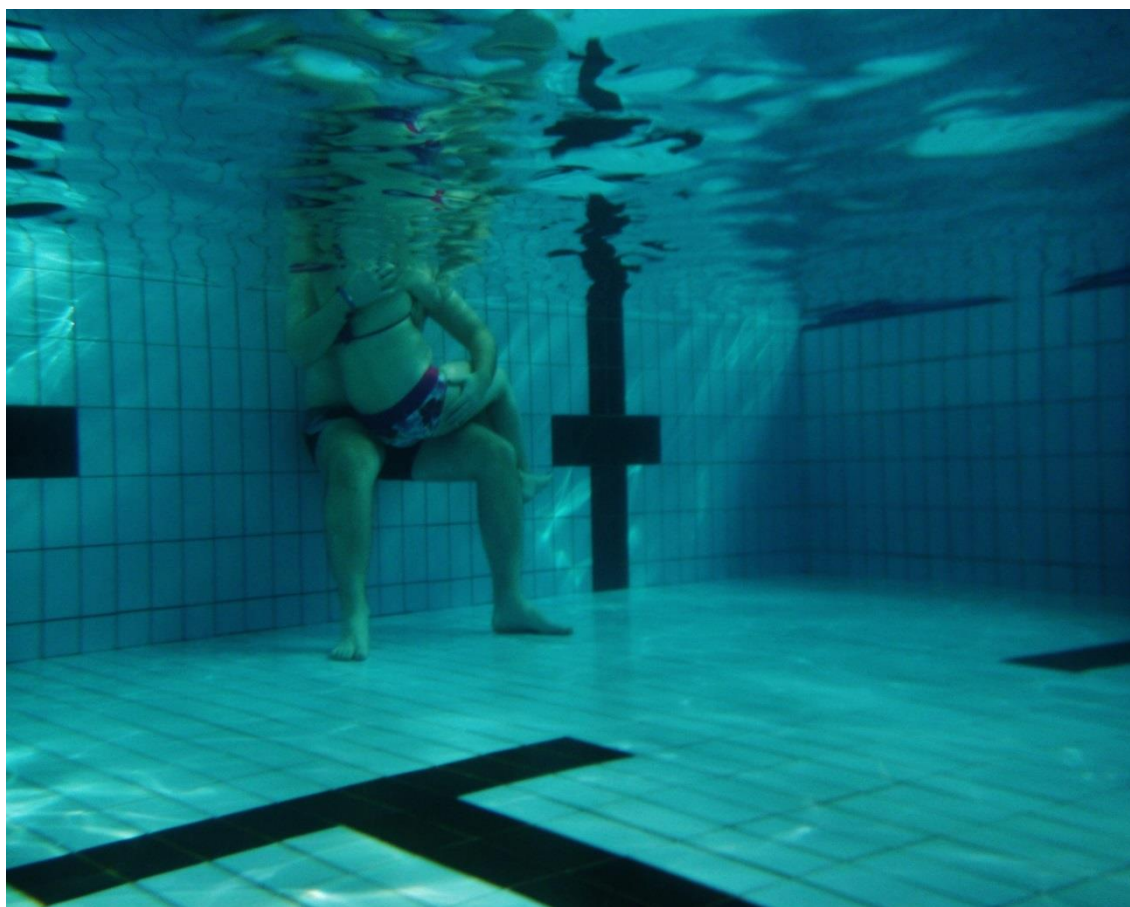
3. První klauzurní práce - zátíží

4. Druhá klauzurní práce - akt

5. Třetí klauzurní práce – dokument

6. Nepoužitý snímek č. 1

7. Nepoužitý snímek č. 2

8. Nepoužitý snímek č. 3

9. Nepoužitý snímek č. 4

10. Nepoužitý snímek č. 5

11. Nepoužitý snímek č. 6

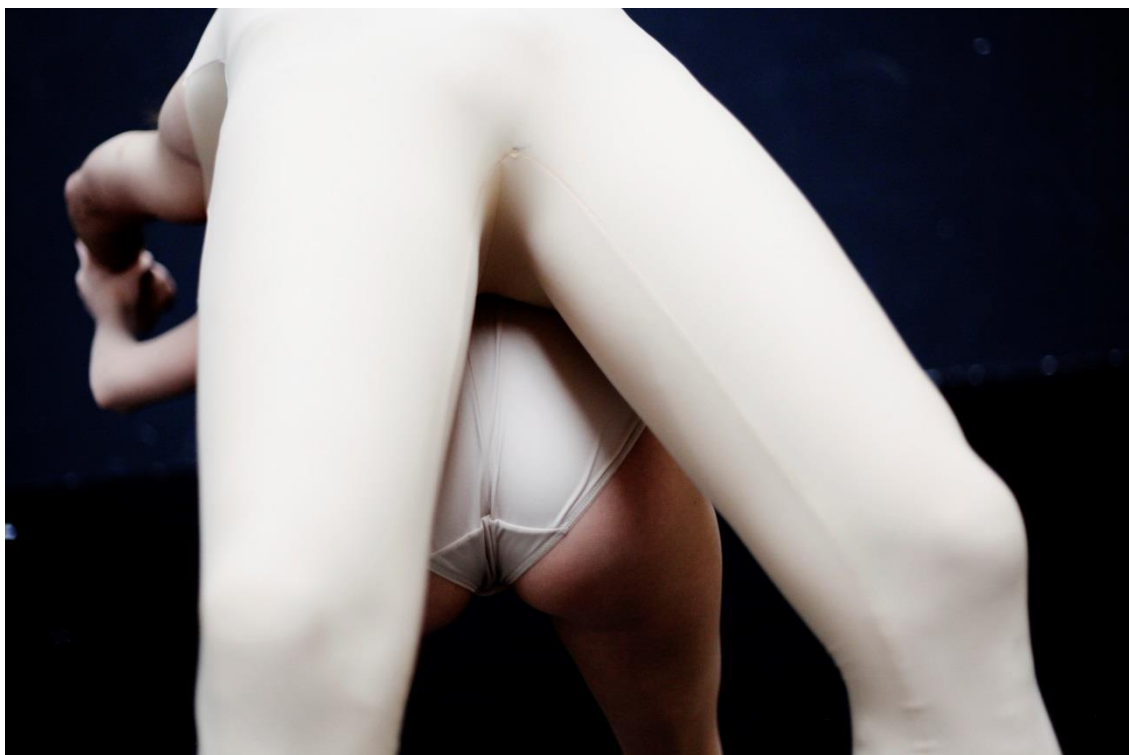
12. Nepoužitý snímek č. 7

13. Nepoužitý snímek č. 8

14. Nepoužitý snímek č. 9

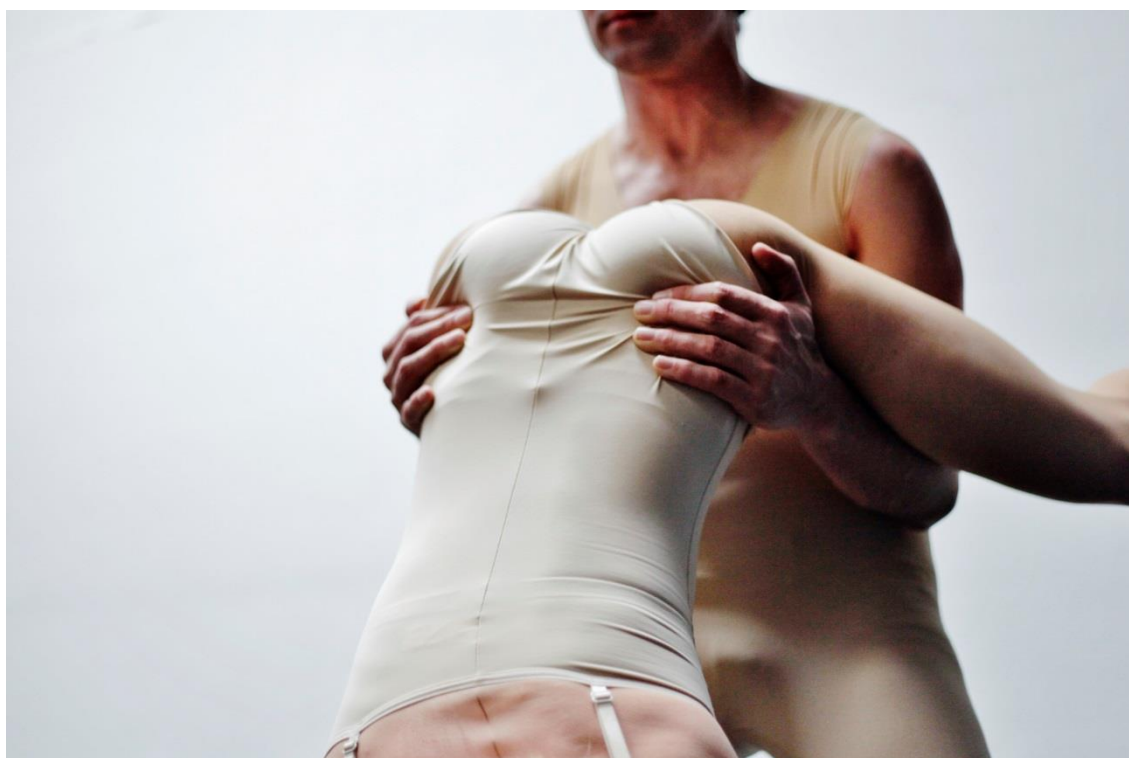
15. Nepoužitý snímek č. 10

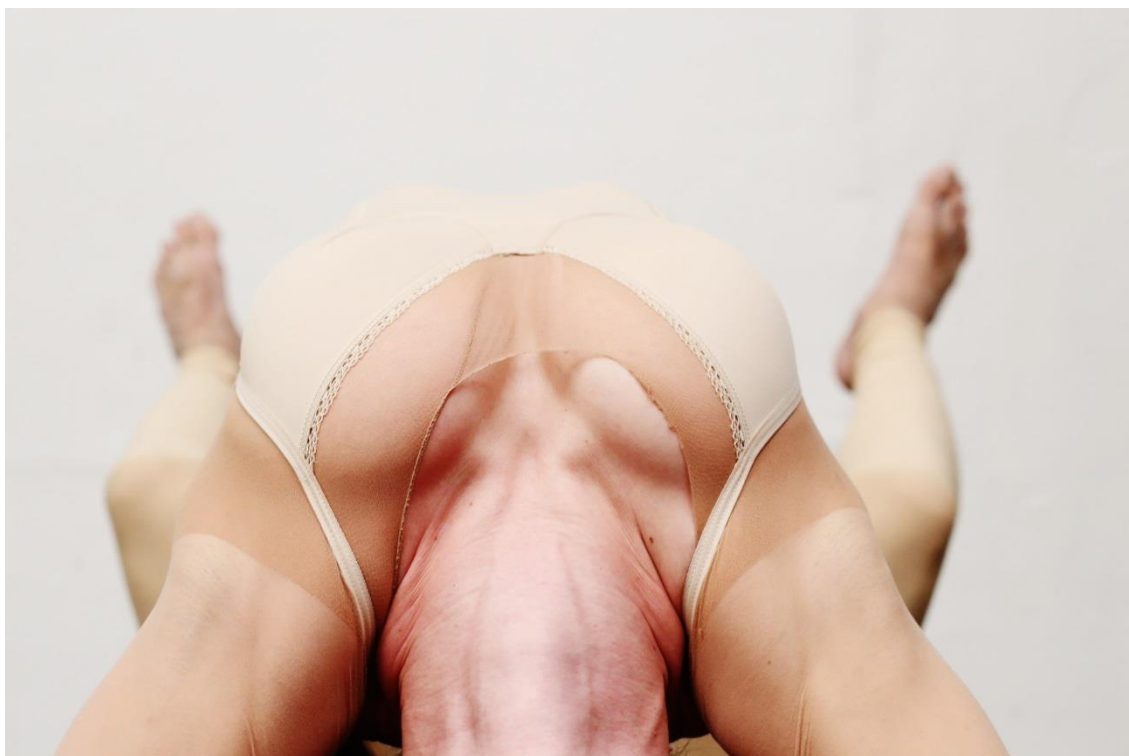
16. Nepoužitý snímek č. 11

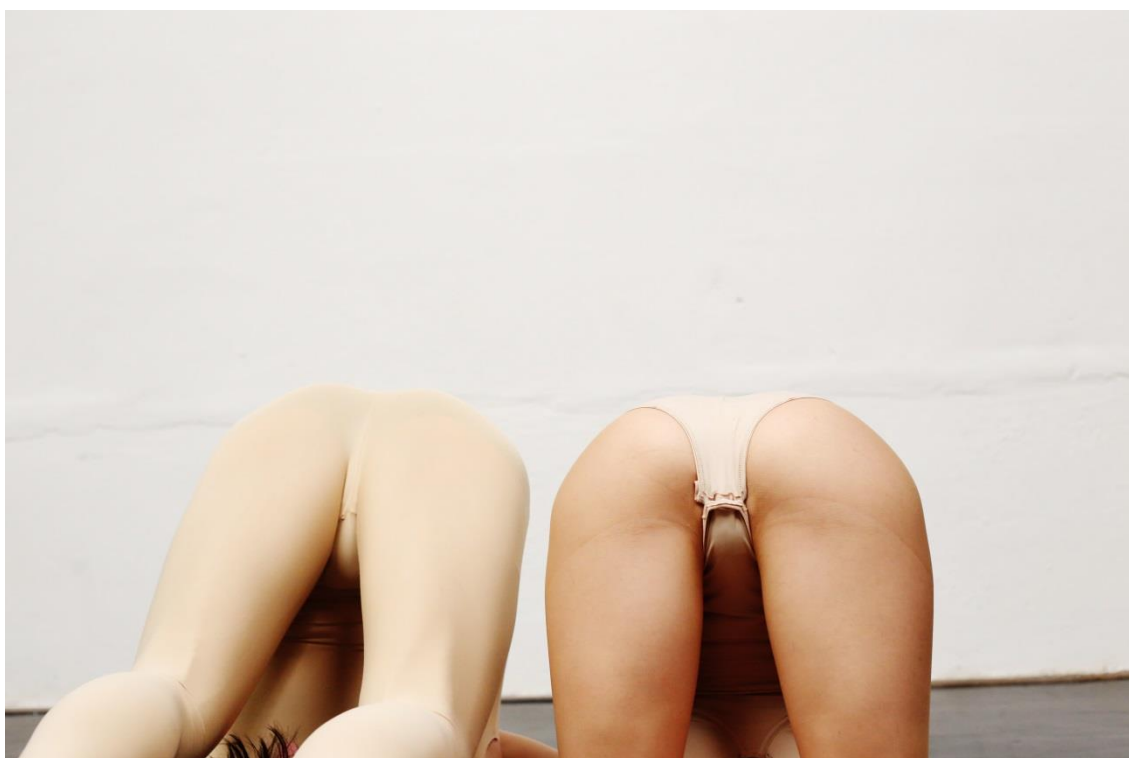
17. Nepoužitý snímek č. 12

18. Nepoužitý snímek č. 13

19. Nepoužitý snímek č. 14

20. Nepoužitý snímek č. 15

21. Nepoužitý snímek č. 16

22. Nepoužitý snímek č. 17

